

17. 6, 5. 9, 2 u. s. w. — Vgl. घमर्, निष्कण्ठक, भूर्ज°.

कण्ठकत्रय (क° + त्रय) n. = 1. त्रिकण्ठ RĀGĀN. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

कण्ठकभुज् Hir. 121, 16.

कण्ठकवत् (von कण्ठक) adj. bei dem oder woran sich die Härchen emporgerichtet haben: कण्ठकवती तव ग्रीवा ĀNANDAL. 68.

कण्ठकाद्य adj. von Pflanzen = कण्ठकिन् 1) VARĀH. BRH. 3, 7.

कण्ठकार्क m. eine Art Nachtschatten MED. k. 227.

कण्ठकारिका VARĀH. BRH. S. 34, 57.

कण्ठकारित्रय (का° + त्रय) n. = 1. त्रिकण्ठ RĀGĀN. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

कण्ठकित 1) मक्यावी KATHĀS. 73, 239. भू 98, 43. वनराजय: (zugleich Bed. 2.) 111, 5. — 2) (so st. b) zu lesen) अङ्गानि KATHĀS. 103, 63. अङ्गेषु प्रतिकण्ठकितेष्विव 107, 48. आसीत्कण्ठकितता किञ्चिच्चित्तपत्तीव निश्चला 122, 18.

कण्ठकिन् 1) VARĀH. BRH. S. 43, 13. 48, 4. 33, 86. 34, 53. — 3) f. °नी N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2634.

कण्ठकी eine dornige Pflanze VARĀH. BRH. S. 89, 1. — Vgl. कण्ठकीदुम.

कण्ठकोद्धार (कण्ठक + उ°) m. Titel eines Buches HALL 203.

कण्ठ 1) a) तावुमौ । कण्ठे जग्राह umarmen KATHĀS. 31, 110. 32, 356. 74, 318. तौ भूयै कृतकण्ठयकौ मित्रः 31, 176. 73, 130. Kēhle RV. PRĀT. 13, 1. VS. PRĀT. 1, 30. 71. अश्रुकण्ठी adj. Thränen im Halse habend DAÇAK. in BENF. Chr. 191, 3. आकाण्ठघृतमौसादिभोजन bis zum Halse KATHĀS. 30, 97. नुधा कण्ठगतप्राणमतिथिम् 72, 375. वल्लिगतकण्ठ (का-किल) Stimme, Gesang BUĀG. P. 10, 90, 21. किंनरकण्ठी adj. MĀLATĪH. 128, 17. — 2) c) Halsschmuck H. an. 3, 4. MED. k. 227. — Vgl. noch नील°, मुक्त°, श्री°, सूत्र°.

कण्ठक m. Halsschmuck KATHĀS. 34, 106. 108. 110. fg.; vgl. कण्ठिका. Z. 2 lies कण्ठक 1) n).

कण्ठकुब्ज (कण्ठ + कु°) m. schiefer Hals, unter den 14 Arten von Fiebern Verz. d. Oxf. H. 319, a, 3. 5. b, No. 738.

कण्ठकूप (कण्ठ + कूप) m. Kehlgrube Verz. d. Oxf. H. 230, b, 43. fg.

कण्ठतम् bedeutet einzeln, Stück für Stück (erwähnen, aufführen); vgl. प्रतिकण्ठम्.

कण्ठद्वयस (क° + द्व°) adj. bis zum Halse reichend: °पाथस् LA. (II) 91, 15.

कण्ठपण्डित (क° + प°) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 26.

कण्ठप्राशक vgl. पलाप.

कण्ठरव (क° + रव) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 273, b, 88. 316, b, 21. 341, a, N. 1.

कण्ठश्रुति Titel einer Upanishad auch Verz. d. Oxf. H. 394, b, 6.

कण्ठभरणा n. = सरस्वतीकण्ठभरणा Verz. d. Oxf. H. 206, b, 13. °दर्पणा m. Titel eines Commentars zu diesem Werke 209, a, No. 490. °मार्जन desgl. 206, b, 14.

कण्ठिका HALĀJ. 2, 409. HĀLA 74. Halsschmuck überh. (vgl. कण्ठक) KATHĀS. 69, 141. fg.

कण्ठिन् am Ende eines adj. comp. von कण्ठ Kēhle, Stimme: मधुर°

R. 7, 26, 7. रक्त° 37, 3. Hals eines Gefäßes: कलशाश्लेकण्ठिनः HARIV. 6046. चैल° LANGL. I, 434. श्वेत° die neuere Ausg.

कण्ठीरव 1) a) SARVADARÇANAS. 119, 21.

कण्ठेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 33.

कण्ठाक्त (कण्ठ + उक्त) adj. so v. a. einzeln —, Stück für Stück aufgeführt SARVADARÇANAS. 106, 17. — Vgl. u. कण्ठतम्.

कण्ठ 3) RV. PRĀT. 2, 11. 31. VS. PRĀT. 1, 46. 73. 84. 7, 2. 6. 7. AV. PRĀT. 1, 19.

कण्ठ, श्रवकण्ठ beim Schol. zu BHAG. 13, 14 fehlerhaft für श्रवणकण्ठ.

कण्ठरव m. eine best. Pflanze HARIV. 12679, Lesart der neueren Ausg. für कुण्डरु.

कण्ठरीक Verz. d. Oxf. H. 40, a, N. 2.

कण्ठिका WEBER, RĀMAT. UP. 337.

कण्ठु 2) VP. 110. fg.

कण्ठुति das Jucken BHĀG. P. 10, 62, 9. गवाक्किं च नो दत्तं गोकण्ठु-तिर्न वै कृता das Kratzen (als Liebkosung) KĀÇIKH. 7, 34 hei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. परमणिति° ein Kitzel, den die Beredsamkeit Anderer erzeugt, Spr. 3447. Personif. unter den Müttern Skanda's MBH. 9, 2632.

कण्ठून adj. = कण्ठूल juckend: समरकण्ठूननिविटभुजदण्ड so v. a. verlangend nach SĀH. D. 209, 16. 18. — Vielleicht fehlerhaft.

कण्ठूय्, कृस्तेन पौदा कण्ठूयेत् VARĀH. BRH. S. 31, 13. येपु (दिवसेपु) ते निर्विशङ्काः कण्ठूयेते जगृह्णन्ति: मृङ्गमङ्ग मदीये Spr. 808. अङ्गुतकीर्त-नेन रसना केपा न कण्ठूयेते jucken 69. कण्ठूयेते यदङ्गं मृकपतिना gekratzt wird VARĀH. BRH. S. 33, 59. MBH. 13, 5023 liest die ed. Bomb. कण्ठू-येदात्मनः wie M. 4, 82.

कण्ठूयन 1) das Kratzen: कर्णस्य VARĀH. BRH. S. 78, 4. 89, 1.

कण्ठूयनकृ genauere zum Kratzen dienend; vgl. Spr. 1106.

कण्ठूल 1) juckend UTTARARĀMAK. 30, 20 (40, 11). — Vgl. कण्ठून.

कण्ठोल 1) KULL. zu M. 8, 405. Vgl. काण्ठोल.

कण्व 2) b) Verz. d. Oxf. H. 18, b, 2. 19, a, 4. 33, a, 33. 270, a, 22. 277, b, 46. 343, a, 30. 336, a, 12. Ghaura Ind. St. 3, 212, a. Çrājasa KĀṬH. 21, 8. कण्वा: सौम्यवसा: 13, 12. कण्वकश्यपम् Ind. St. 3, 476. Kaṇva Vasu- deva Gründer einer Dynastie (der कण्व) BUĀG. P. 12, 1, 18.

कण्ववृक्त n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 212, a.

कण्वर्यतर n. desgl. ebend. PAÑĀV. BR. 14, 3, 15. 18, 4, 7. 9.

कत 2) P. 4, 1, 18. mit dem patron. Vaiçvāmītra Verfasser von RV. 3, 17. 18. कुरुकत gaṇa अनुशक्तिकादि zu P. 7, 3, 20. — Vgl. कति, कात्य, कौरुकात्य, आकत्य.

कतक m. N. pr. eines Scholiasten des Rāmājaṇa R. ed. SCHL. I, xxxi. 1. कति Z. 1 lies 5, 2, 41.

कतिपयथ KĀṬH. 20, 1.

कतिविध BUĀG. P. 11, 19, 28.

कत्त KĀṬH. 36, 5 wohl fehlerhaft für कत्त.

कथक 3) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2569.

कथकारम् wie? SARVADARÇANAS. 17, 16. 132, 1. 147, 12.

कथन das Nennen, Erwähnen SARVADARÇANAS. 104, 7.

कथनीय zu sagen, zu erwähnen, zu nennen; davon nom. abstr. °ता SARVADARÇANAS. 112, 20.